

Տ. ԴԱՎԻԹ ԱՐՔԵՂԻՄԿՈՂՈՍ ՄԱՆԱԿՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ ՈՒԽՏԻ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(23 նոյեմբերի 2003 թ.)

«Միշտ անշարժ պահեա զայրոռս Հայկազնեայս»:
(Շարակնոց)

Շարական մը, որ յուրաքանչյուր Պարարագի առաջին թափորի ավարտին դաիրները կերգեն՝ հայցելով, խնդրելով Տիրոջմն, որ Տերը անաստան պահե Հայկազյան Աթոռը, Հայկական Ս. Աթոռը, Ս. Էջմիածինը, որու Եկեղեցվո նավակարիքի 1700-ամյակն է այս տակաւն, ուր Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ յուրաքանչյուր թեմակալ եպիսկոպոս կամ ոչ թեմակալ եպիսկոպոս ուխտի Ս. Պարարագ մատուցանելու հրավերը ունեցաւ այսօրեղ, և երախտապարտ ու շնորհակալ եմ Վեհափառ Հայրապետին, որ զիս ալ հրավիրեց այս կիրակի օրվա Ուխտի Ս. Պարարագը մատուցանելու և միաժամանակ կատարելու օծումը հինգ քանանա հայրերու:

Էջմիածինը, սիրելի եղբայրներ և քույրեր, քրիստոնեական Եկեղեցվո մեջ և Հայ Եկեղեցվո մեջ ունեցած է և ունի մասնավոր նշանակություն: Կար ժամանակ մը, երբ քրիստոնեական աշխարհը կանգնեցաւ Հայ Եկեղեցվո առաքելականությունը և Հայ Եկեղեցվո, այսպէս ըսենք, ինքնուրույնությունն առաջին դարերուն: Բայց վերջին էքյումենիք շարժումներն հետո մեր հոգևորականներն ապացուցին, փաստեցին օրար Եկեղեցիներու մոտ, որ Հայ Առաքելական Եկեղեցին առաջին Եկեղեցին եղած է պարմականորեն, որ որպէս պարական կրոն ընդունած է քրիստոնեությունը և անշուշտ անոր կողքին կառուցած է իր առաջին Տաճարը: Իսկ հայ ժողովուրդի համար Էջմիածինն ունեցած է բացառիկ նշանակություն, որովհետքն մեր իղեալներու, մեր երագներու, մեր հոգևոր կյանքի այսպէս մարմնացումն իր մեջ խրացուցած է:

Էջմիածնի բովն անցած են մեր հոգիներու լուսավորիչը Գրիգոր, սրբերու լուսավորիչը Ներսէս, մարքերու լուսավորիչը Սահակ, դիվանագետ մեծ եկեղեցականներ հանձին Սահակ Չորավորեցիներու և Ղովհան Օձնեցիներու, Միմեռն Երևանցիներու և հայրենանվեր Կաթողիկոսներ՝ հանձին Ներսէս Աշտարակեցիներու, Խրիմյան Հայրիկներու: Մարտիրոս, նահապակ հոգևոր պետեր հանձին Խորեն Մուրադբեկյանի, մեծ դիվանագետներ Գևորգ Չորեքյան և Վազգեն Կաթողիկոսների և մեծ էքյումենիք ու մարավորական Գարեգին Առաջին Կաթողիկոսի:

Անոնք բոլորին հոգեծին մեկ զավակը 21-րդ դարու սկիզբն ի վեր կեովն Հայաստան-յայց Առաքելական Եկեղեցին հանձին Գարեգին Երկրորդ Կաթողիկոսի: Հայրապետ մը, որ կբաջալերն գիրն ու գրականությունը, կբաջալերն մեր հավաքքի արծարծումը՝ կառուցանելով եկեղեցիներ, և ունի ուղիղ ու ներդաշնակ հարաբերություն հայ պետականության

հետ, և այսօր շնորհիվ մեր Եկեղեցին և մեր ժողովուրդը վստահաբար կընթանան դեպի հառաջ և հաստատվում կընա պահել Հայկազյան Աթոռը, որու մենք կձգտենք:

Եվ Հայաստանյայց Եկեղեցին, այսպես ըսենք, ոսկի շղթա մըն է՝ հինները կան և այսօր ալ կգործեն և իրենց ծառայութենն մաս մը կփոխանցեն հետգիտերն նորերու և այսօր ուրախ առիթն ունի Հայ Եկեղեցին իր շարքերեն ներս ընդունելու հինգ նոր հոգևորականներ՝ հանձինս Տ. Հայրիկի, Տ. Հակոբի, Տ. Տիրանի, Տ. Նովանի և Տ. Կյուրեղի: Քաջ գիտցեք, սիրելի նորածո հոգևոր եղբայրներ, որ մուտք գործելով Եկեղեցին ներս՝ դուք անշուշտ ձեր ուսումնական շրջանին ստրվեցաք մեր և Ընդհանուր Եկեղեցվո պարամությունը և ստացա՞ծ բոլոր գիտելիքները հետգիտերն ամբարեցիք, որ կարենաք ձեր հոգևոր կյանքի ընթացքին պայքարիլ և մնալ միշտ պարենելի վրա ամուր և անսասան՝ պահելու համար Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին, այն Եկեղեցին, որ նվիրապետական այն մեծ հաստատությունն է, որ իր մեջ կմարմնացնեն մեր լուսավորչյան հավատքը, իր մեջ կմարմնացնեն մեսրոպյան ոսկեղենիկ լեզուն, մեր ավանդությունները, մեր ընդանակական բարքերը, մեր սովորությունները, և այս Եկեղեցին մեր գործվագույթ մայրն է, որ Սփյուռքի և Հայրենիքի մեջ և ամենուրեք իր թևերու շուրջ կհավաքեն իր զավակները:

Այսօր եկեղեցական ըլլալ, անշուշտ, մեծ հերոսություն և քաջություն կպահանջեն, չի բավեր միայն ըլլալ ծիսագետ և ծիսակատար պաշտոնյա: Այսօրվա հայ եկեղեցականը պիտի ունենա այնքան ուսում, որ կարենա մրցիլ ուրիշ Եկեղեցիներու եկեղեցականներու հետ և, ինչու չէ, աշխարհական մարավորական դասի հետ, բայց այդ պաշարը մեկ օրեն մյուսը կարելի չէ ունենալ: Ձեր ամբողջ կյանքի ընթացքին, փոքր փարիքեն մինչև ձեր կյանքի ավարտը, պետք է ըլլաք ընթերցասեր, մնայուն կերպով կարդաք, ամբարեք, մարտեք և փոխանցեք: Ապա պետք է ըլլաք նաև աղոթասեր հոգևորականներ, որովհետև չի բավեր միայն գիտությունը, այլ աղոթքն անհրաժեշտ է: Մնայուն հարաբերությունը Աստուծո հետ, Քրիստոսի հետ պետք է ունենաք և այդ մնայուն հարաբերությունն ունենալու համար պարտիք ընթեռնուլ, կարդալ Ս. Գիրքը միշտ, ամեն օր, գեթ քառորդ ժամ, կես ժամ և անկե ստանաք պարզամը, որ ուղղած է մեզի Քրիստոս՝ փոխանցելու համար զայն ուրիշին: Ապա ընկերային հարցերու մեջ պետք է մոտ գգաք դուք ձեզի ժողովուրդին և օգտակար ըլլաք, ուր որ ալ գտնվիք և չանտեսեք մեր ժողովուրդը, որ այնքան կարիքն ունի հոգևոր խոսքերու, այնքան կարիքն ունի, այսպես ըսենք, հոգևոր կյանքի և անկա կուզե փեսանել եկեղեցականի մեջ:

Եկեղեցականը միայն ուսումով, գիտության հմտությամբ չէ, որ պիտի կարողանա այդ ճամփան ցույց տալ ժողովուրդին, այլ նաև իր կյանքի օրինակով: Վստահ եմ, որ դուք այսպես Վեհափառ Հայրապետի կորովի, բժախնդրի, ուսումնասիրենք սաներն եք, և Վեհափառը հոգևոր Հայր մըն է, որ միշտ պիտի քաջալերեն ձեզ, եթե դուք իրոք մնաք ձեր ուղիղ ճանապարհին վրա:

Իմ մաղթանքս և աղոթքս է, որ Մուրբ Ղոզին մնայուն կերպով ձեզ առաջնորդեն, և Աստուծո ներկայությունն ըլլա միշտ ձեր բոլորի սրտերու մեջ՝ ի փառս Աստուծո և ի վայելումն ազգիս հայոց. ամեն: